

[Landbrugsministeren.]

1. oktober, men det andet siger nej, datoen er ikke før den 15. november. Det vil altså sige, at de herrer, som er så store seere, alligevel ikke kan enes om den nøjagtige dato.

Jeg synes, at når man fra alle sider er enig om, at loven skal tidsbegrænses, og flertallet og jeg er enige om, at den kun skal gælde til 15. november d. å., så er der derved både givet loven en kort løbetid, og der er mulighed for på en tid, da rigsdagen og alle bedre end i dag kan se, hvordan situationen er, at træffe afgørelse om, hvordan det skal være. Jeg kan ikke forstå, at dette ikke er tilstrækkeligt, og jeg føler mig også overbevist om, at det ingenlunde er i landbrugsinteresse, at man her fra rigsdagen faktisk vil diktere landbruget, at den stilling, det nu har haft i sin økonomi i så mange år, skal ophøre på en bestemt dato, når man fra samtlige landbrugets hovedorganisationer har hørt, at de allesammen er enige om, at det er meget, meget betænkeligt at fastsætte en afvikling til en bestemt dato, som man her foreslår. Ingen ved, hvordan udviklingen vil forme sig til den tid, og jeg vil for mit vedkommende mene, at det er meget, meget betænkeligt at sige, at denne ordening absolut skal ophøre den og den dag. Derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg kan anbefale ændringsforslaget om, at loven tidsbegrænses til den 15. november d. å., men de andre ændringsforslag må jeg fraråde, for jeg kan ikke se, at man har nogen som helst garanti for, at den dato, hvortil man siger loven bestemt skal udløbe, er den rigtige. Det kan ligeså godt være galt; det kan også være rigtigt, men ingen kan se det i dag.

Formanden: De ærede medlemmer, der herefter vil være i stand til at udtrykke sig koncentreret og kortfattet, vil utvivlsomt blive mødt med tingets taknemlighed. — Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen har ordet for en kort bemærkning.

Peder Jakobsen: Den højtærede landbrugsminister polemiserer lidt mod den bestemte dato, som vi har præciseret i vort ændringsforslag. Når vi har gjort det, er det, fordi vi mener, at der skal en afvikling til af de nuværende eksportudvalg, og det tilsagn har ministeren ikke villet give os. Derfor mener jeg, at hvis vi ikke sætter en bestemt tidsfrist i den nuværende lov, opnår vi kun, at loven igen bliver foreslået forlænget, og så har vi hele diskussionen om igen, som vi har haft den år efter år. Det er grunden til vort ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var af den opfattelse, at hvis det bliver vedtaget, at loven udløber den 15. november, bliver de ministerielle udvalg ikke opretholdt efter den dato. Det har vi afgjort intet tilsagn fået om. Efter vort forslag er der garanti for, at de ikke fortsætter efter den 1. oktober 1949. Når det ærede medlem samtidig siger, at han ikke forstår forslagene eller betænkningerne, for de lyder faktisk ens, og spørger, hvorfor man så ikke kunne samles om dem, vil jeg gerne sige til det ærede medlem: prøv at spørge kollegaen, det ærede medlem hr. Jørgen Gram. For det er nu min faste overbevisning, at hvis det ærede medlem hr. Jørgen Gram havde været mejeribestyrer og på den plads ville skilte med sin vare, som det ærede medlem skilter med sin politik i dag, så ville det ærede medlem omgående miste lurmærket og aldrig nogensinde få det igen.

Formanden: Den ærede ordfører har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren (Marinus Sørensen): Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen og det ærede medlem hr. Aage Fogh har lagt meget ind i den kritik, der er fremsat fra eksportørernes og grossererernes side i det udvalg, der er nedsat. Jeg skal gerne gøre den indrømmelse, at det er muligt, at der er begået fejl indenfor disse udvalg; men at den kritik, der er fremkommet, har været stærkt overdreven, er vel slet ingen i tvivl om. Det ærede medlem hr. Aage Fogh siger, at den er fremkommet fra respektable folk, og så er den utvivlsomt rigtig; men jeg må gå ud fra, at de udvalg, der er nedsat, og som i stor udstrækning består af landbrugets førende mænd indenfor de forskellige pladser, også har et rimeligt krav på at blive respekteret som respektable folk. Det er urimeligt at ville insinuere, at de på nogen måde skulle have beriget sig på bekostning af eksportørerne. Jeg synes derfor, det er helt urimeligt, at man lægger kritikken op i det plan. At der vil fremkomme en kritik, når eksportørernes interesse går for nær, er naturligt, men iøvrigt mener jeg, at såvel det ærede medlem hr. Peder Jakobsen som det ærede medlem hr. Aage Fogh er mere kongelig sindede end kongen selv, for i den skrivelse, vi har fået fra Foreningen af danske Provinsgrossister og Eksportører, står der — jeg udbeder mig formandens tilladelse til et citat —:

„Det vil sandsynligvis være nødvendigt i en overgangsperiode at foretage en vis kontrol med fordelingen af eksporten og